Walt Disney's

Donald Duck

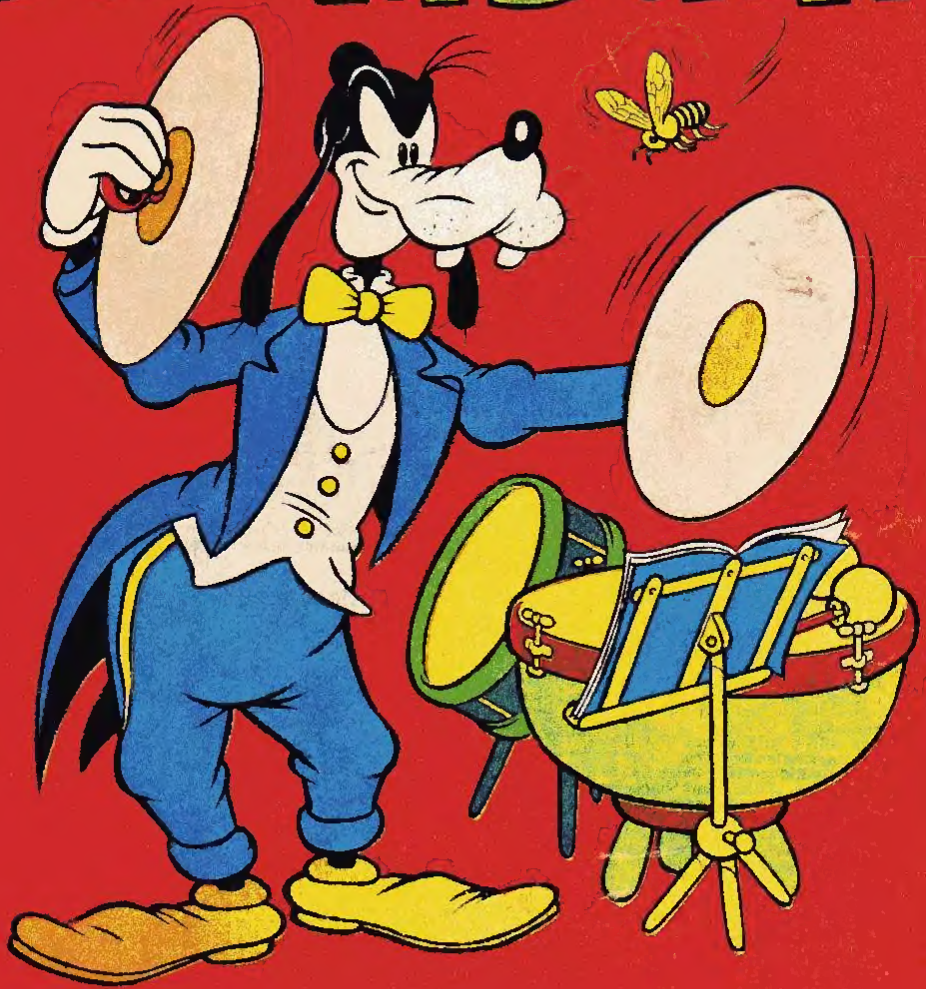

Nr. 40 3 OKT 1964

Beste vrienden en vriendinnen

Morgen, 4 oktober, is het werelddierendag.
Heb ik jullie weleens verteld wat de Grote Boze Wolf doet op dierendag? Hij bakt een grote stapel maispannekoeken en nodigt de biggetjes uit om bij hem te komen eten, waarbij hij plechtig belooft dat hij ze die dag geen kwaad zal doen! En hij houdt zijn belofte! Het kost hem ieder jaar wel moeite, maar hij steekt geen vinger naar de biggetjes uit!
En toch begrijpt de Boze Wolf de bedoeling van dierendag niet goed. Want de volgende dag zit hij weer achter de biggetjes aan, alsof het nooit dierendag is geweest....
Jullie begrijpen misschien al wel dat ik met dit verhaal over de Boze Wolf wil zeggen. Heel veel kinderen verwennen hun huisdieren op dierendag eens extra — de hond krijgt een lekkere kluif, poes krijgt een extra bakje melk — maar daarna vergeten ze het weer, goed voor hun dieren te zorgen. Laten we deze keer afspreken dat jullie, nadat je je hond of poes morgen echt verwent, probeert, iedere dag van het jaar een beetje dierendag te maken. Je hoeft daarvoor echt niet iedere keer die extra kluif mee te brengen, maar je moet wèl iedere dag extra goed voor je dieren zorgen!

Oom Donald

Ons ziekenlijstje

Leo de Jang is 3 jaar en moet nog heel lang in zijn bedje blijven. Sturen jullie hem eens 'n mooie kaart? Zijn adres is: Kinderafd. Ziekenhuis Bethesda, Dirksland.
Bart Warnier is 12 jaar en moet nog een tijdje in een sanatorium liggen. Hij spaart postzegels, voetbalfoto's en foto's van wielrenners. Zijn adres is: Ludwina Paviljoen, San. Hornerheide, Horn.
Clemens Ruiken is 9 jaar en al een tijdje ziek. Wie stuurt hem eens een brief of een kaart van een filmster? Zijn adres is: St.-Maartenskliniek, Lighal 1, Nijmegen.
Trees (10 jaar) en **Hanny** (7 jaar) **de Ruyter** liggen al een tijdje in een sanatorium. Ze sparen foto's van filmsterren, speldjes, suikerzakjes en sigarebandjes. Hun adres is: Margrietpaviljoen, San. Dekkerswald, Groesbeek.
Harrie Pinkster, Vlagtwedde en **Rennie v. Dijk**, Franeker, bedanken alle vriendjes en vriendinnetjes heel hartelijk voor de vele brieven en kaarten die ze gekregen hebben.

Oom Donalds brievenbus

Beppie v. d. Brink, Otterlo. Dat was een fijn schoolreisje, Beppie! Weet je dat Urk en Schokland vroeger eilanden waren? Dat is nu bijna niet meer te zien! **Bé Santing, Ze Exloërmond.** De moed niet opgeven, hoor! Als je steeds oplossingen van puzzels in blijft sturen, win je vast weleens een prijs. Heb je fijn gekampeerd in Annen? **Frans Thijs, Bossehenhoofd.** Je ziet, Frans, dat je nu toch in ons blad staat! Er zijn zoveel kinderen die ook allemaal een plaatsje willen hebben, dat je weleens een hele tijd moet wachten voordat je aan de beurt bent! Schrijf je me nog eens hoe je het op die nieuwe school vindt? **Adri van Hensbergen, Kerk-Avezaath.** Heb je een fijne vakantie gehad? Wat ik in mijn vakantie doe, kun je in de DONALD DUCK lezen! Ik ga vaak met de neefjes op stap, en den gaan we ook wel het bos in, net als jij!
Jullie mogen zo vaak als je wilt schrijven naar: DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam. Vermeld duidelijk je naam en adres en zet in de linkerbovenhoek van de enveloppe: OOM DONALDS BRIEVENBUS. Tot schrijfs!

Onze wekelijkse prijsvraag nr. 40

De oplossing van nr. 33 was: Beter een half ei dan de lege dop.

Op een mooie zondag trokken wij er per auto op uit. Toen we echter bij deze wegwijzer kwamen, wisten we geen raad. Achterin bleek dat de letters van iedere plaatsnaam door elkaar gezet waren. Weet je welke plaatsen of steden hier worden bedoeld? Nummer 1 ligt in Gelderland, nr. 2 in de provincie Utrecht en nr. 3 in Zuid-Limburg. Heb je de drie plaatsnamen gevonden, schrijf dan de beginletters van elke naam even afzonderlijk op. Als je dat doet in de cijfervolgorde, krijg je de naam van een lichaamsdeel. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 8 oktober aan Doneld Duck, Postbus 792, Amsterdam.
Vermeld duidelijk je naam en adres op de kaart en zet in de linkerbovenhoek: „Oplossing 40". Veel succes!

Prijzen

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: jongens: bouwdoos, meisjes: weefdoos; derde prijs: tien hadmintonspelien; vierde prijs: 20 ballen.

Opletten allemaal

De winnaars van prijsvraag nr. 33 zijn:

1e prijs: horloge: Henk. Brem, Schipsweg W 32, **Hattemerbroek;**
2e prijs: weefdoos: Mariëtta Veldhuyzen van Zanten, Elbalaan 3, **Sassenheim;**
3e prijs: badmintonspel: A. en D. Pijl, **Aalst (Gld.);** H. Huizing, **Gravz;** D. en L. Visser, **Steenwijk;** P. d. Pree, **Tegelen;** M. Gort, **Terneuzen;** R. d. Rooyen, **Rotterdam-25;** W. Jongerius, **Utrecht;** W. Scheffer, **Hengelo Gld.;** A. en M. v. Dommelen, **Rijnsburg;** Lia en Leo Dekker, **Middelburg.**
Bal: R. Jansen, **Ewijk;** N. Bisschoff, **Kerkrade;** H. Bekking, **Den Haag;** J. d. Kort, **Deventer;** P. Wijngaarden, **Schiedam;** W. Boonstra, **Winschoten;** R. Westra, **Hengelo, O.;** L. Janssen, **Lexmond;** N. Meijer, **Rheden;** R. M. Vegt, **Delfzijl;** V. Van Oost, **Gent, Belg.;** J. Roemers, **Schiermannikoog;** D. Roovers, **Sprundel;** K. Swart, **Amsterdam;** I. Vaassen, **Echt;** H. v. Duren, **Haarlem;** J. Boelhuut, **Eemdijk/Bunschoten;** W. Grootenboer, **Sommelsdijk;** E. v. d. Laan, **Vrauwenparaehie;** R. Bugter, **Elden.**

De oplossing van prijsvraag nr. 38 luidt: PAARD.

Op school

Meneer: „Pim, wanneer leefde Godfried van Bouillon?"
Pim: „Toen hij niets anders te eten had, mijnheer!"

WALT DISNEY

Otto van Drakenstein

Later . . .
Dag, meneer Duck! Koopt u de grond? Het is bijna zeker dat er olie in de badem zit!
Maar nog niet helemaal! Ik wil graag dat mijn raadgever eerst eens kijkt!
Oh, jongens! Nu mag ik zeggen wat ik ervan denk!

Hmmm . . . Die grond ziet er nogal modderig uit! Maar dat haeft natuurlijk niets te betekenen! Ik zal het oppervlak op strikt wetenschappelijke manier onderzoeken . . . door het te proeven!

Eh . . . Heeft iemand sams mosterd bij zich?
Kom nou, Otto! Schiet een beetje op! Tijd is geld!

Foei! Het SMAAKT ook modderig? Dat ziet er niet zo best uit, maar ik zal nog een paar proeven nemen!

Een uur later . . .
Heren, ik heb deze grond geproefd, besnuffeld en bekeken! Het is wel zeker dat er geen olie in zit!

Goed! Het spijt me, maar ik koop het niet!
(Zucht!) Ik denk dat ik zelf maar eens probeer of ik hier olie kan vinden!

Ik had het zo graag willen verkopen! Ik kan al die kosten van een onderzoek naar olie niet betalen!

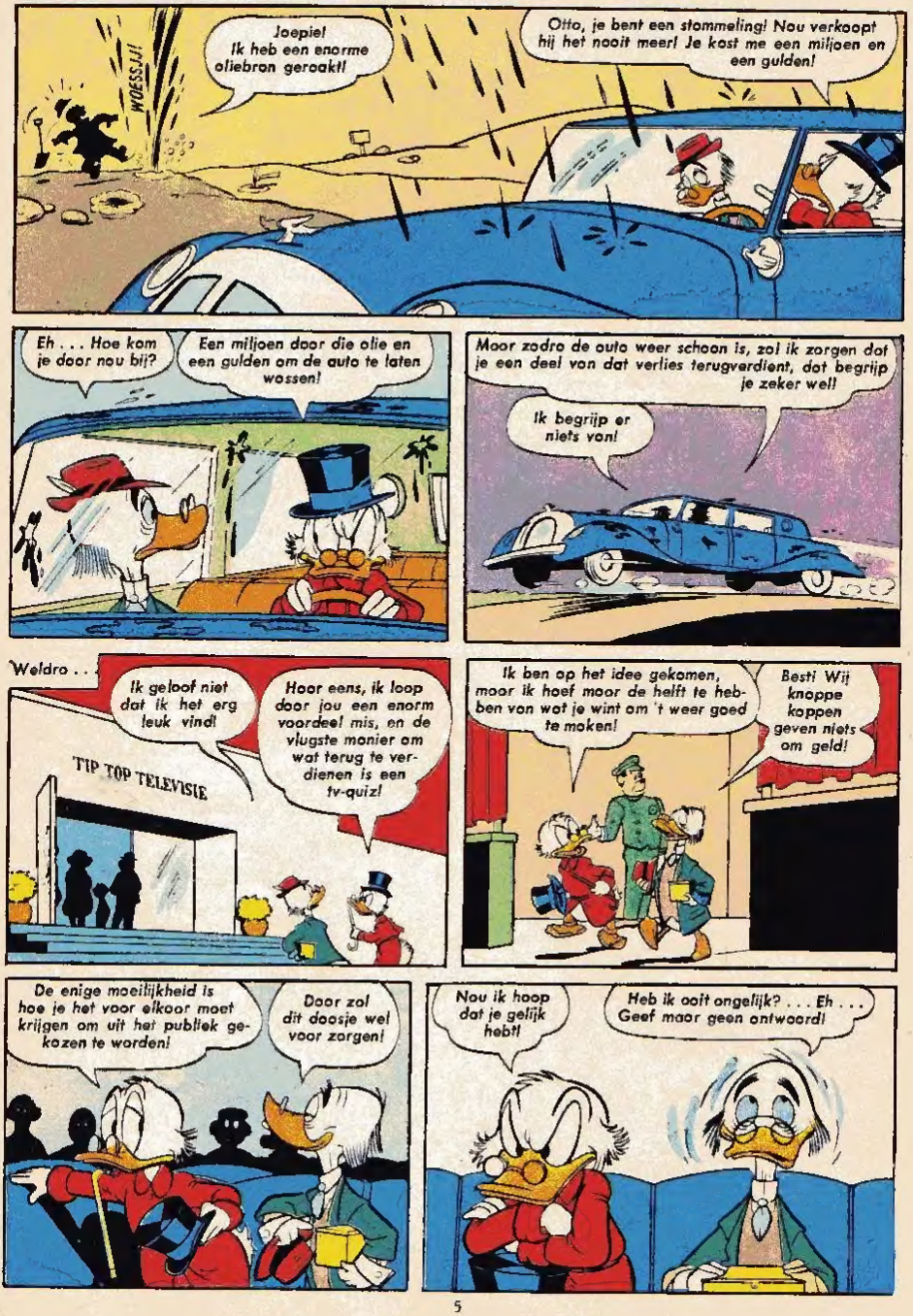
WOESJ!!
Joepie! Ik heb een enorme oliebron geroakt!
Otto, je bent een stommeling! Nou verkoopt hij het nooit meer! Je kost me een miljoen en een gulden!
Eh . . . Hoe kom je door nou bij?
Een miljoen door die olie en een gulden om de auto te laten wassen!
Maar zodra de auto weer schoon is, zal ik zorgen dat je een deel van dat verlies terugverdient, dat begrijp je zeker wel!
Ik begrijp er niets van!
Weldra . . .
Ik geloof niet dat ik het erg leuk vind!
Hoor eens, ik loop door jou een enorm voordeel mis, en de vlugste manier om wat terug te verdienen is een tv-quiz!
TIP TOP TELEVISIE
Ik ben op het idee gekomen, maar ik heef maar de helft te hebben van wat je wint om 't weer goed te maken!
Best! Wij knoppe koppen geven niets om geld!
De enige moeilijkheid is hoe je het voor elkaar moet krijgen om uit het publiek gekozen te worden!
Daar zal dit doosje wel voor zorgen!
Nou ik hoop dat je gelijk hebt!
Heb ik ooit ongelijk? . . . Eh . . . Geef maar geen antwoord!

Goede avond, domes en heren! We beginnen dadelijk met ons vragenspel, en we pikken altijd een deelnemer uit het publiek voor de uitzending begint!
Opgelet, Dagobert!
UITGANG
Hahaha! Laat die meneer met die hele lange arm maar naar voren komen!
Hoera! Het is gelukt!
Natuurlijk! Een kind had dit kunnen bedenken!
Ik denk dat u de regels van ons televisie-vragenspel wel kent! Hae is uw naam, meneer?
Otta van Drakensteint Is dat ook een vraag? Wat win ik ermee?
Haha! Die is goed! U bent me ook een grappenmaker! Stil nu! De uitzending begint dadelijk!
Goed!
Goede avond, domes en heren! Welkom bij onze grote quiz! Het vragenspel waarbij u honderdduizend gulden kunt winnen! Aangeboden door de pilletjesfabriek Wegpijn!
En hier is onze deelnemer van vanavond, zo maar uit de studiozaal gekozen!
Nee! Ik heet Otto . . . en niet Zomaar!

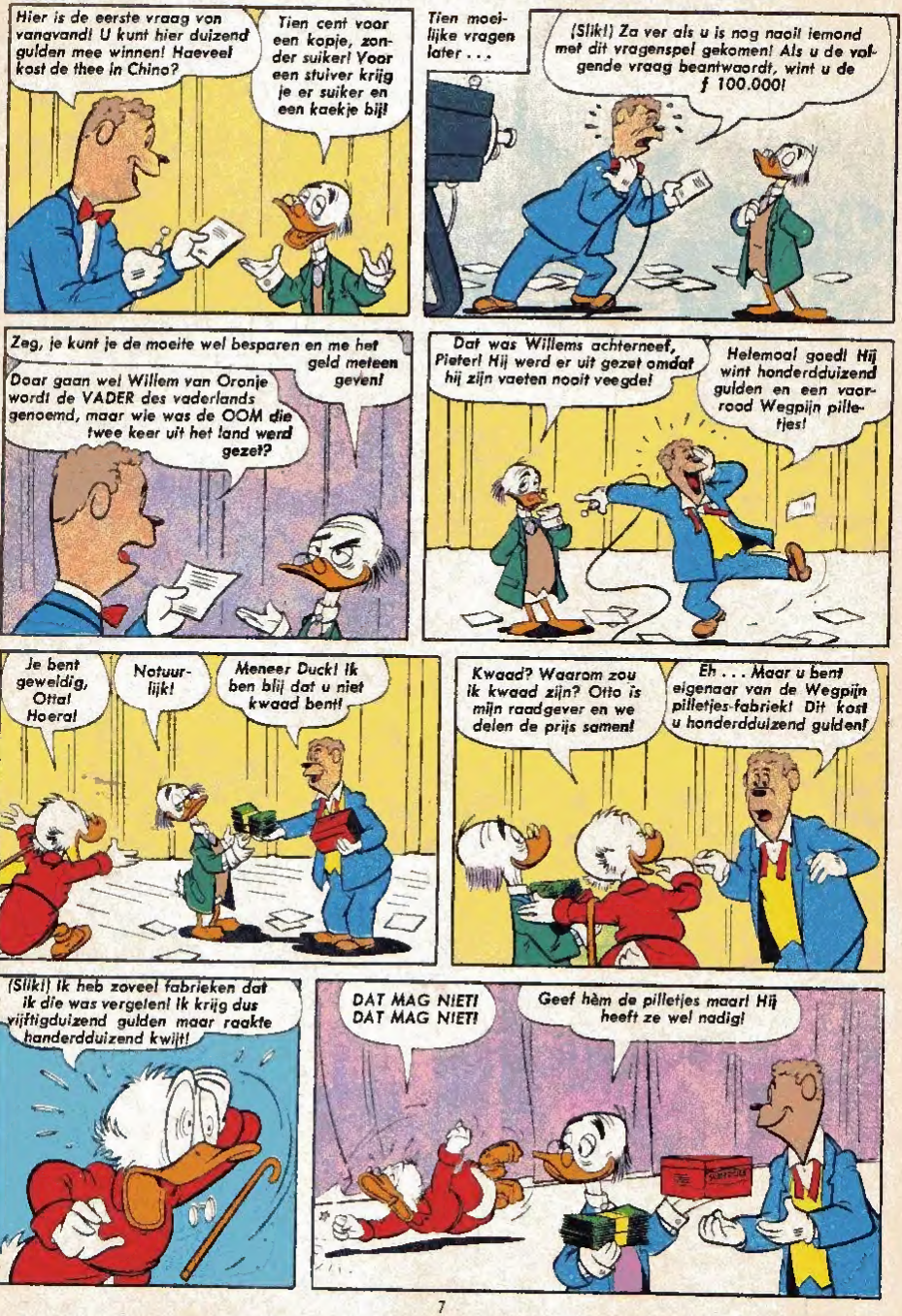
Hier is de eerste vraag van vanavond! U kunt hier duizend gulden mee winnen! Haeveel kost de thee in China?
Tien cent voor een kopje, zonder suiker! Voor een stuiver krijg je er suiker en een kaekje bij!
Tien moeilijke vragen later . . .
(Slik!) Za ver als u is nog nooit iemond met dit vragenspel gekomen! Als u de volgende vraag beantwoordt, wint u de f 100.000!
Zeg, je kunt je de moeite wel besparen en me het geld meteen geven!
Daar gaan wel Willem van Oranje wordt de VADER des vaderlands genoemd, maar wie was de OOM die twee keer uit het land werd gezet?
Dat was Willems achterneef, Pieter! Hij werd er uit gezet omdat hij zijn vaeten nooit veegde!
Helemaal goed! Hij wint honderdduizend gulden en een vaarrood Wegpijn pilletjes!
Je bent geweldig, Otto! Hoera!
Natuurlijk!
Meneer Duck! Ik ben blij dat u niet kwaad bent!
Kwaad? Waarom zou ik kwaad zijn? Otto is mijn raadgever en we delen de prijs samen!
Eh . . . Maar u bent eigenaar van de Wegpijn pilletjes-fabriek! Dit kost u honderdduizend gulden!
(Slik!) Ik heb zoveel fabrieken dat ik die was vergeten! Ik krijg dus vijftigduizend gulden maar raakte honderdduizend kwijt!
DAT MAG NIET! DAT MAG NIET!
Geef hèm de pilletjes maar! Hij heeft ze wel nodig!

WALT DISNEY
Mickey Mouse
TNS
televisie studio
Hier zijn we dan bij de televisiestudio! Wat voor een opdracht zou meneer Dikkeback voor ons hebben?
Ik popel van verlangen am aan de slag te gaan!
TNS
televisie studio
Ik heb een fijne opdracht voor jullie, tenminste als je je hoofd koel kunt houden! Haha!
Wat wilt u dat we voor u gaan doen, meneer?
We willen meteen beginnen!
Jullie moeten een film over de Noordpool maken!
Hm, het zal niet moeilijk zijn am daar ons hoofd koel te houden!
Brrrr! Kunnen we niet beter een film over Hawaii gaan maken?

Miljoenen mensen zullen deze film zien! Jullie zullen helden zijn!
Nee, we zullen bevroren zijn!
Later . . .
Over twee uur pik ik jullie weer op!
Breng maar een elektrische deken mee om ons te ontdooien!
Kom terug — ik heb me bedacht!
Over twee uur komt hij al terug, Goofy! We gaan eerst de film maken!
Dit worden een paar mooie opnamen!
Kijk eens, wat schitterend!
Jo! Maar we moeten ook een paar dieren zien te vinden!
Hé kijk door nou eens! Een klein ijsbeertje! Wat leuk!
Vaarzichtig, Goofy! Zijn ouders zijn hier misschien ergens in de buurt!

Ach, het is za'n lief klein beertje! Kom dan hier, jochie, kom dan bij Goofy!
BLAP!
Hé!
Oh! Kijk daar eens, Goofy!
SLIK!
Vlug! We moeten ons verbergen!
?
Ik hoop dat je weet wat je doet!
Ja, hoor!
Dan! . . .
Mook je zo wit als je kunt, Goofy! Zo worden we bijna onzichtbaar en kunnen we die beren filmen zonder dat ze weten dat we er zijn!
Oh! Daar komen ze aan! Hou je rustig, moor blijf opnamen maken!

Oooo . . . Nu is het uit met ons!
Hé! Wat gebeurt er?
Ze denken vast dat we kleine beertjes zijn!
Oh nee!
Bevroren vis! Vertel me niet dat we dat moeten eten!
Ssst! . . . We moeten het proberen! Anders worden ze misschien kwaad!
(Slik!) Dit is verschrikkelijk!
Glub- Glub- Glub-
Ineens . . .
Goofy! Kijk eens! Door de warmte van de beren smelt onze vermomming! We moeten zien te ontsnappen, anders is het met ons gedaan!
Hé — het echte berejong goot er vandoor . . .
Wat doen we nu?

De twee beren gaan de vluchteling achterna . . .
Oef!
Vlug! Dit is onze kans om weg te komen!
Dat valt niet mee! Ik kan haast niet meer! Is het vliegtuig al in zicht?
Ik zal wel naar het vliegtuig uitkijken! Zorg jij maar voor het filmapparaat!
Ho! Daar is het vliegtuig!
Precies op tijd! Zwaai met je armen! Hij moet ons zien!
Weldra . . .
Tjonge, we zijn blij dat u er bent!
Ik zag jullie eerst niet! Ik dacht . . . (Hihi!) dat jullie een paar ijsberen waren!
We zijn ook een paar ijsberen geweest — gelukkig niet lang!
WAT?!?
Dat is een lang verhaal!
Ja, we zullen het wel vertellen als we ontdaan zijn!

Een paar dagen later . . .
Al weer ontdooid?
Nog niet helemaal, en het zal wel een tijd duren voor ik weer een ijsje eet!
Het belangrijkste is dat jullie goede opnamen hebben gemaakt! Ik heb al een speciaal scherm op laten hangen!
Achteraf is het toch wel leuk!
. Laten we maar eens kijken!
Waar hebben jullie DIT opgenomen ONDER de Noordpool?
Hé, dat begrijp ik niet!
Hebben ze daar dit jaar soms zwarte sneeuw?
Ik meen toch dat het wit was!
Jullie hebben niets dan lege films meegebracht! Wat is er toch gebeurd? Hebben jullie het beschermkapje op de lens laten zitten?
Beschermkapje? Zat er dan zo'n ding op?
Oh, Goofy, wat ben je toch een sufferd!
Het geeft niet, Goofy! Volgende keer doen we het beter!
Misschien kunnen ze de film gebruiken voor een programma over kolenmijnen!

illustratie:
JAN WESSELING

Het poolland van prins Broesnof is in gevaar! In de baai van het land spuit ieder ogenblik een heet-waterfontein omhoog, die telkens een stukje van dit ijsland doet afsmelten! Pipo wil de Room-ijzen helpen door met een varende toren zware rotsblokken op de fontein-opening te gaan gooien. Snuf en Snuitje zijn ertegen omdat de baai, waarin het vol zit met parels, dan dicht zal vriezen .

14. EEN IJSELIJK WERK!

Die morgen rijdt Prins Broesnof, in zijn koninklijke slee met de herten, van zijn paleis naar de baai. Hij ziet de Grote Sisser weer spuiten, maar als alles goed gaat, beeft dat de langste tijd geduurd. „Clown Pipo is een zeer knappe warmlander," mompelt de prins. „Redt mijn land van smeltgevaar en verdient medaille in de Orde van de Blauwe Zeehond! Zal hem die zelf opspeiden, geen moeite is te veel! Broetsj!"

De stop-toren is ondertussen al naar de rand van de baai gesleept, dat ziet de prins direct. Hij stapt van zijn slede en geeft Pipo een hand. Pipo geeft er een terug.

„Alles is start-klaar, ijs-boogheid," zegt Pipo. „Het is te gevaarlijk om de toren door bootjes te laten trekken en daarom zal mijn ezeltje Nononono persoonlijk aan een lang touw langs de oever lopen en de toren boven het fontein-gat trekken. Daarna trek ik aan die ketting en dan zal de kantel-omkiepinstallatie de rotsblokken laten neerplonzen, het is heel eenvoudig als je bet snapt!"

De prins trekt in ieder geval een gezicht of hij het begrijpt, dat beeft hij wel geleerd . . .

Twintig sterke ijskimo's duwen nu voorzichtig de toren van de wal in de baai, hij blijft keurig rechtop drijven, tot vreugde van Pipo en de prins. Tot groot verdriet van Snuf en Snuitje, die op een afstandje toekijken en hoopten dat de toren met een lekkere plens om zou vallen!

„W-We bebben wel pech, Snuitje," stamelt Snuf. „Die clown gaat nu onze f-fijne parelbaai dempen met z'n rotsblokjes! K-Kunnen we daar geen st-stokje voor steken? Jij schept altijd zo op over de aanwezigheid van v-veel hersens in je hoofd, waarom verzin je daar n-niks mee, kleine muis?"

Snuf zát al na te denken. Hij gluurt onder zijn hoedrand naar de groep op de oever. Naar de clown en de prins en de ezel. „Humhum," mompelt hij. „Die clown kan niet alles tegelijk! Hij moet de ezel aan zijn lot overlaten als hij aan het touw trekt. Humhum! Kom eens mee, Snuf!"

De Grote Sisser spuit weer. Zodra de fontein tot rust gekomen is,

PIPO en het ROOM IJSE RIJK

door

WIM MEULDIJK

roept Pipo. „Hooggeacht publiek, nu hebben we tien minuten de tijd vóór er weer zo'n straal komt! Er zal dus pijlsnel opgetreden moeten worden volgens de plannen! Petra, jij gaat op Nononono zitten en loopt met hem langs de oever. Ja, zo! Het touw moet strak staan! Mannen, laat de toren los, we gaan varen! Alles gaat van een lelen dakje! Jipsekeejoepie!" Inderdaad ziet het ernaar uit dat alles heel vlot zal gaan. De ezel trekt langs de oever van de baal aan het touw, loopt de bocht om, zodat de toren keurig naar het midden van de baal drijft, naar de plaats waar de fonteln straks weer zal willen verschijnen... Pipo houdt het touw van de kantel-klep-klep in zijn hand, zodra de toren boven de goede plek is, zal hij een flinke ruk geven en dan is het gedaan met de Grote Sisser....

Petra stuurt Nononono netjes langs de oever. Zo ingewikkeld is dat trouwens niet, de ezel heeft wel moeilijker karweltjes opgeknapt.

„Kalm aan met de pootjes," mompelt Petra. „Doen wat papa Pipo zegt, den breekt het lijntje niet!"

Pipo staat in de verte te wijzen. „Een beetje recht vooruit!" roept hij. „Nog drie meter en dan zijn we boven de fontein!"

Prins Broesnof kijkt op zijn ijsklokje. Er zijn acht minuten verstreken. Nog twee minuten voor de Grote Sisser weer zal spuiten. Ze halen het net. Nog een minuut verstrijkt... nu is de toren op de goede plek. Pipo pakt het touw steviger vast... met één ruk kan hij nu het Roomijse rijk uit de narigheid helpen... Het ezeltje staat bijna stil, Petra kijkt om naar haar vader Mammaloe, Prins Broesnof en leder die toekijkt, hij houdt zijn adem in. Alleen Snuf en Snuitje niet. Ze hebben vliegensvlug een groot brok ijs losgemaakt van de top van de ijsberg waarlangs Nononono en Petra gelopen zijn. „Duwen!" sist Snuitje. Snuf geeft een zetje, glijdt uit en valt zelf naar beneden! Maar een ijsblok of een pareldief maakt dit keer geen verschil. Als Snuf schreeuwend neervalt, schrikt Nononono daar zo van, dat hij een luchtsprong maakt! „I-aaaa!" roept hij. Iedereen begint trouwens te schreeuwen, went door de ruk die de ezel nu geeft, wordt de toren weggetrokken, Pipo trekt nog vlug aan het kantel-klep-touw, maar het is te laat! De toren wankelt, valt om, de rotsblokken ploffen naar beneden, komen net náást het gat van de fontein terecht en worden het volgende ogenblik opzij geduwd door de grote stoomkracht, als de fontein weer spuit. „Allemoppen!" jammert Pipo, „het is mislukt! Petra, waarom heb je die ezel niet stilgehouden?"

„Pipo," zegt Mammaloe, „je kan het dat kind niet kwalijk nemen, ik vind het trouwens zonde van die mooie fontein en van al dat lekkere warme sop. Laat hem toch spuiten!"

Op de plek bij de ijsberg staat Petra boos met haar vuisten te zwaaien tegen Snuf. „Nare bolle bonk!" roept ze. „Waarom moet jij net naast mijn ezeltje vallen, kun je niet uitkijken?"

„Neem me niet kw-kwalijk, jongedame!" jammert Snuf. „Auw, m'n rug! Het was niet de b-bedoeling dat ik zou vallen, we wouen een r-rots-ijsblokje gooien, maar ik gleed uit! Ik b-ben altijd het slachtoffer van de mooie plannetjes van me vr-vriendje Snuitje! Oh, daar komt hij al aan, vraag het hem z-zelf maar!"

Snuitje geeft Petra geen gelegenheid om lastige vragen te stellen. „Het is gelukt!" juicht hij. „We hebben de demping vertjdeld! Geen gezwam! Kom mee, Snuf!"

Een uur later zitten Prins Broesnof en Pipo tegenover elkaar in het ijspaleis. „Majesteit," zegt Pipo, „de stop-toren heeft gefaald door het optreden van de twee pareldieven! Vóór we een nieuwe poging doen, lijkt het mij het beste dat we dat stel achter de tralies zetten! Stuur je politie er op uit om Snuf en Snuitje te vangen!" De prins schudt zijn hoofd. „Broetsj!" legt hij uit. „Hier geen politie! Roomijzen allemaal braaf, geen agenten nodig! Jij beter boeven zelf vangen, alstublieft an vlug!"

„Sapperdeflap!" zegt Pipo. „Is hier geen politie? Wordt er dan ooit iets gestolen?"

Prins Broesnof schudt weer zijn hoofd. „In dit land geen dieven," zegt hij trots, maar dan wordt hij onderbroken door een lakei, die binnen komt glijden. „Schatkamer leeg!" roept de man. „Alle pareltschatten verdwenen, grote ramp! U nu straatarme prins, wees flink!"

Maar Prins Broesnof barst in snikken uit bij dit slechte nieuws, dat kun je begrijpen. Zijn tranen bevriezen onmiddellijk en de lakei veegt de korreltjes op. Pipo staat op. „Nu maken Snuf en Snuitje het al te bont," bromt hij. „Hele basten en schatkamers leeghalen is niet netjes! Leen me je snelste slede, majestelt! Ik ga ze vangen, die twee!"

Volgende week:

SNELLER DAN DE NOORDEWIND!

WALT DISNEY
Tokkie Tor
Oef! Dat spitten en onkruid wieden valt niet mee, hoor! Je wordt er moe van! Ik heb voor vandaag wel genoeg gedaan!
Dag, jongens!
Je komt net op tijd, Bo, om een handje te helpen in de tuin! Wat wil je schoffelen of harken?
Nee, dank je wel! Ik ben meer geschikt voor het fijnere werk! Ik zal straks de zaadjes wel poten, hoor!
Er hoeft helemaal niets gezoord te worden! We kopen allemaal jonge plantjes en die zetten we dan in onze tuin!
Dan kun je beter dat geld besparen en met mij meegaan! In het bos groeien de mooiste plantjes voor niks!
Dat is een goed idee! Laten we meteen gaan!
Best! Ik zal de gereedschappen opbergen!
Ik zal wat eten klaarmaken! Help je even, Bo?
Allemensen, Bo, sta toch niet zo te wiebelen!
Moet ik nou echt zo'n schort voor hebben?
Lieve help, wat zie jij er gek uit!

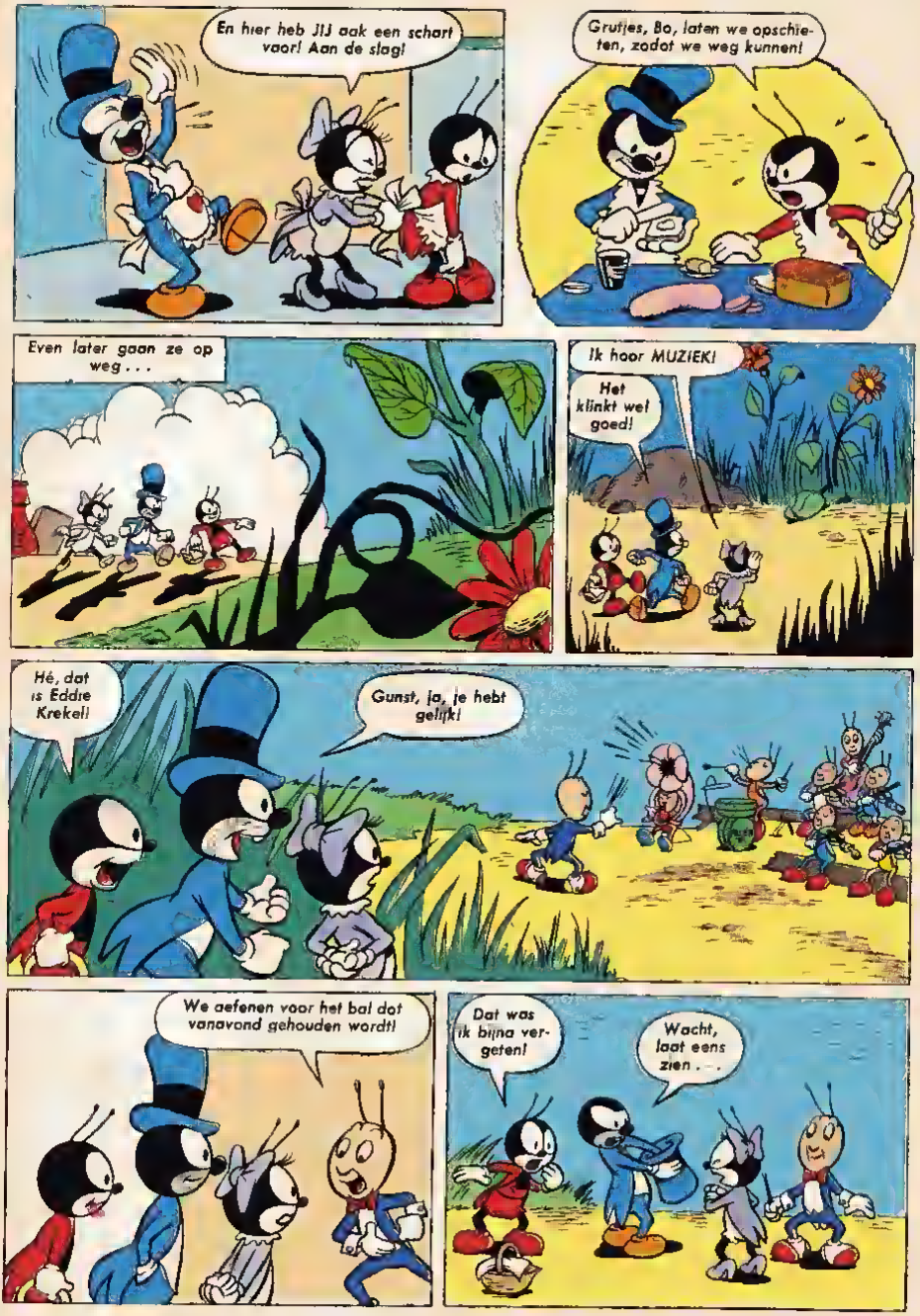
En hier heb JIJ ook een schart voor! Aan de slag!
Grutjes, Bo, laten we opschieten, zodat we weg kunnen!
Even later gaan ze op weg . . .
Ik hoor MUZIEK!
Het klinkt wel goed!
Hé, dat is Eddie Krekel!
Gunst, ja, je hebt gelijk!
We oefenen voor het bal dat vanavond gehouden wordt!
Dat was ik bijna vergeten!
Wacht, laat eens zien . . .

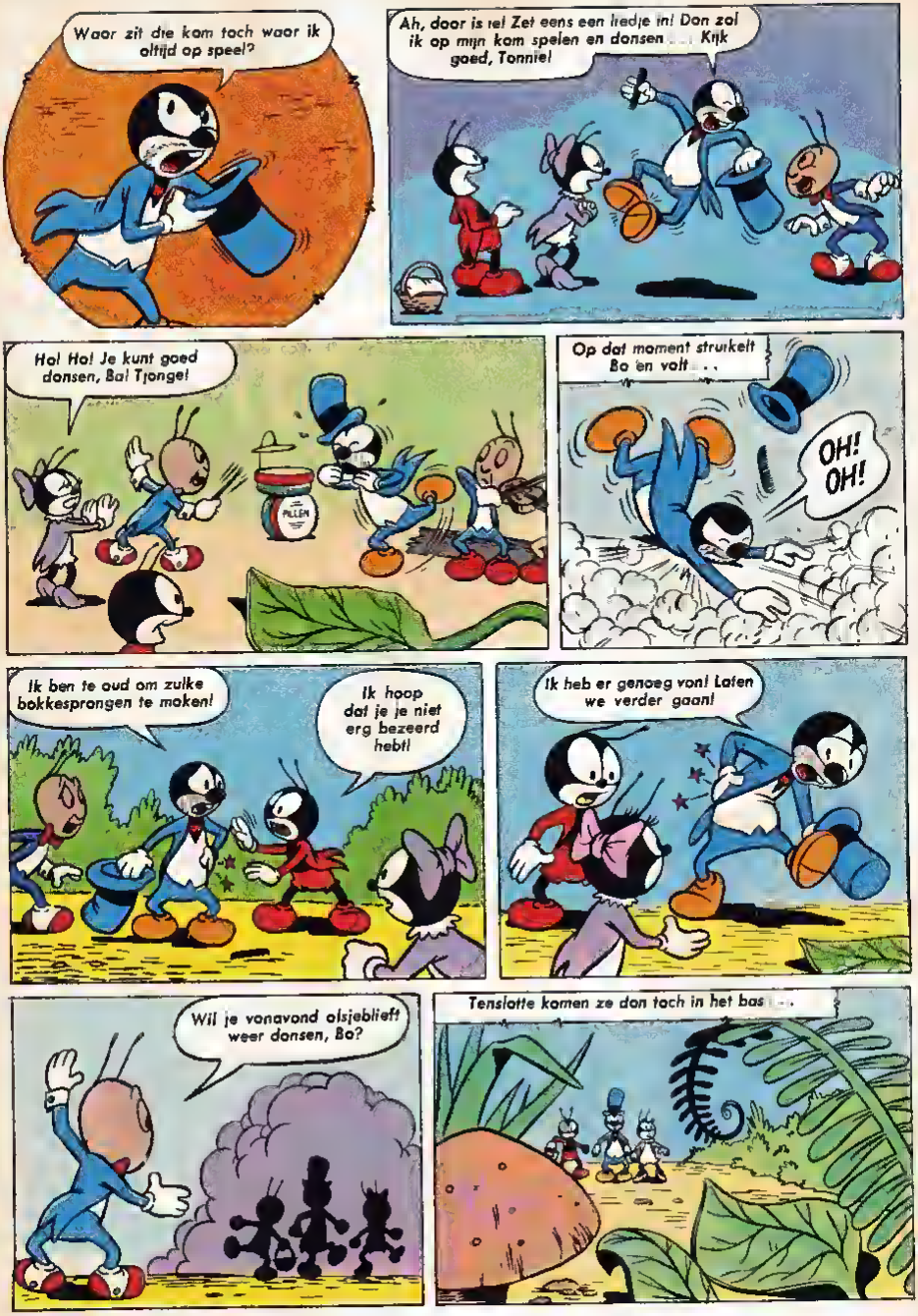
Waar zit die kom toch waar ik altijd op speel?
Ah, daar is ie! Zet eens een liedje in! Dan zal ik op mijn kom spelen en dansen . . . Kijk goed, Tonnie!
Ha! Ha! Je kunt goed dansen, Bo! Tjonge!
PILLEN
Op dat moment struikelt Bo en valt . . .
OH! OH!
Ik ben te oud om zulke bokkesprongen te maken!
Ik hoop dat je je niet erg bezeerd hebt!
Ik heb er genoeg van! Laten we verder gaan!
Wil je vanavond alsjeblieft weer dansen, Bo?
Tenslotte komen ze dan toch in het bas . . .

Oef! Het is hier lekker kael in de schaduw!
Oh, Takkie, kijk eens wat leuk! Laten we hier straks gaan picknicken!
Goed hoor!
Kijk eens wat een leuk plantje daar staat!
Bij de beek staan er nog veel meer van dat soort!
Terwijl ze druk bezig zijn met het uitgraven van plantjes, sluipt een figuur naderbij . . .
Een mand! Hé zeg, baf ik even! Daar zit vast een lekker middagmaaltje in!
Als ik op mijn tenen . . . Oh, lieve help! Ze hebben me vast gehoord! Ik moet maken dat ik weg kom!
Het blijkt weldra dat de landloper gelijk heeft, en hij verstapt zich snel achter een paar struiken!
De mand is verzet! Dat is gek! Hoe kan dat nou?

Ik zal hem hier neer zetten, dat is beter!
Nou heb ik de kans! Maar ik moet wel opschieten, anders kamen ze terug en dan word ik gesnapt!
Henk grijpt het mandje en rent ermee weg . . .
Terwijl Tokkie en Ba nog naar plontjes zoeken.
Oh, kijk eens! Wat een maaie wingerd staat daar! Die kunnen we prachtig tegen het hek op loten klimmen . . .
Kijk uit, Sufferd! Die „maaie wingerd" is een brandnetel!
Als Ba een beetje van de schrik is bekomen . . .
Dank je wel, kereli Dat was op het nippertje!
Hé, Tonnie, ik heb honger! Wat zou je ervan denken als we eens terug gingen naar onze etensmand?
Goed! Laten we gaan eten! Ik heb ook honger!

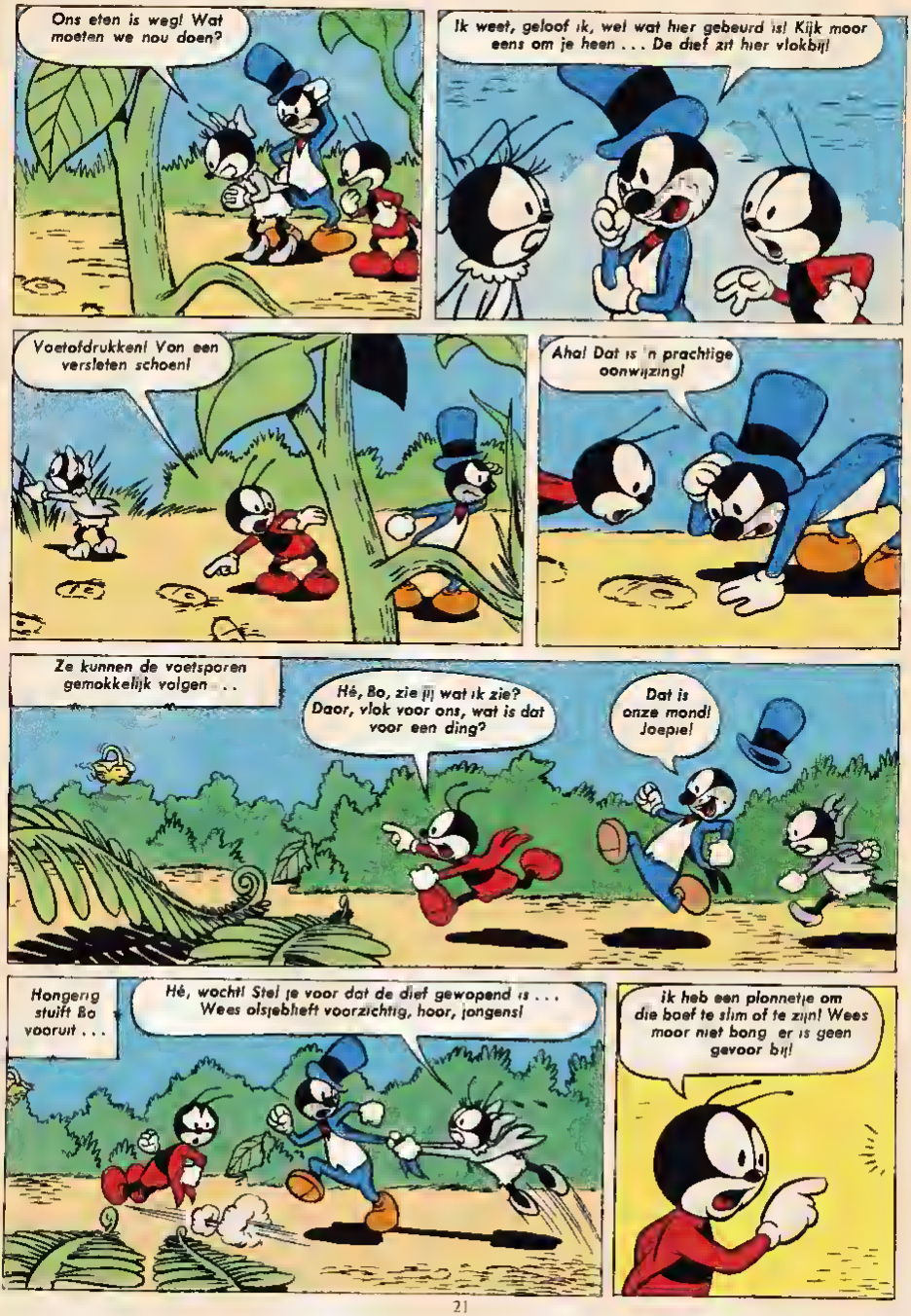
Ons eten is weg! Wat moeten we nou doen?
Ik weet, geloof ik, wel wat hier gebeurd is! Kijk maar eens om je heen . . . De dief zit hier vlakbij!
Voetafdrukken! Van een versleten schoen!
Aha! Dat is 'n prachtige aanwijzing!
Ze kunnen de voetsporen gemakkelijk volgen . . .
Hé, Bo, zie jij wat ik zie? Daar, vlak voor ons, wat is dat voor een ding?
Dat is onze mond! Joepie!
Hongerig stuift Bo vooruit . . .
Hé, wacht! Stel je voor dat de dief gewapend is . . . Wees alsjeblieft voorzichtig, hoor, jongens!
ik heb een plannetje om die boef te slim of te zijn! Wees maar niet bang er is geen gevaar bij!

Tokkie vertelt wat hij van plan is! Ze lopen een eindje om, maar houden de mond in het oog!
Door is de open plek!
Jo, ik zie het!
Nu moeten we heel voorzichtig te werk goon!
Ze steken snel en behoedzoom de open plek over en verstoppen zich in een holle boom!
Een ogenblik later . . .
Oef! Wat ben ik moe! Ik go hier een ogenblikje zitten en een hapje eten!
Tokkie stoot Bo aan . . .
Ben je kloor?
Nou en of!
Ze bespringen Henk . . .
JIPPIE!
JAHOE!

Geschrokken weet Henk los te komen en vlucht . . .
Hé! Wacht! Stap! Loop niet weg! Kom terug, Alsjebheft!
Henk staat stil, draait zich om en kijkt naar Bo . . .
Ach, mijn oude vriend! Wie had dat verwacht!
Ik dacht wel dat je mijn oude makker zou zijn! Kom mee, jongen, dat moeten we uitgebreid vieren!
De picknick wordt een groot succes!
Nou, jongens, we moeten maar weer eens op stappen! We zien elkaar op het bal wel weer!
Het BAL! Lieve help! Mijn arme pijnlijke voeten!
Nou, jongens, ik moet er weer eens vandoor . .
Oh, ik wou dat ik met hem mee kon gaan!

NOU, daar stond Tim dan: hij moest de Cherokees duidelijk maken wat zij met het gele spul aan moesten, dat de dokter had meegegeven om hun ziekte te bestrijden. Hij stond op met een gewichtig gezicht en beduidde in gebarentaal dat er een grote ijzeren kookpot moest komen. Deze werd boven het vuur gehangen en een uur

de NAAMLOZE VALLEI

later horrelde er een dikke gele soep in die de aandachtig toekijkende Indianen niet bepaald in jubelstemming bracht Hatha'wenok, de medicijnman, kreeg evenwel iets nadenkends in zijn harde, norse gezicht Hij kende die geur Hatha'wenok verraadde zijn ontdekking niet Hij wendde zich tot Tim „En verder?" vroeg hij „Wanneer de zieken door dat gele poeder" — hij wees op de kookpot — „genezen zijn, wat moet er dan nog meer gebeuren?"

Tim voelde dat het de goede kant uitging en begon ijverig, met een hoel omhaal van gebaren, uit te leggen dat de Cherokees dan ook nog hun kleren, hun slaaphuiden, gebruiksvoorwerpen, ja zelfs hun butten moestan verbranden om de ziekte belemaal uit te drijven „Wàh!" bromden de roodhuiden, meer boos dan verbaasd, Stel je voor hun kostelijke buckskin-(herteleren) kleding, bun elandshuiden en berevachten verbranden, alsof dat dingen waren die je zomaar voor het oprapen had en waar je niet maanden-, jarenlang harde jacbttochten voor moest ondernemen! Toen keek iedereen naar de medicijnman Hatha'wenok was plechtig opgestaan en hief zijn hand op, ten teken dat bij iets te zeggen had. „Hatha'wenok," klonk zijn ernstige stem, „trekt zich thans in het Huis der Geesten terug, om de geesten te raadplegen — Howgh!" En de poncbo over zijn schouders dichtslaand, schreed hij met peinzend gebogen hoofd weg Tim keek hem na en krabde zich achter bat oor Hij boopte toch zó, dat de medicijnman zijn verstand zou gebruiken —

Reeds een uur later riep Hatha'wenok de voltallige stam bijeen De armen plechtig opheffend en in de omslachtige, bloemrijka taal der Cherokees, bracht hij het volk ter kennis „De geesten hebben gesproken Het is hun wil dat de ganse Schildpadclan der berg-Cherokees zich met al zijn bezittingen begeeft naar het Dorp der Doden "

Een grom van ontzetting ging op uit de menigte naar het Dorp der Doden" De geheiligde plaats waar de schimmen der afgestorvenen rondwaarden en geen gewone sterveling zich mocht wagen? Oho in één klap waren zij weer in de hen van hun bijgelovige vrees voor de medicijnman!

Hatha'wenok verhief zijn stem met kracht en gezag „Voorts gebieden de geesten dat de Cherokees zich met al wat hun toebehoort bun kleding, vachten en huiden hun kookgerei, wapens en werktuig meermalen onderdompelen in bet water der Heilige Bronnen!" De Cherokees zaten pal Maar nog was de medicijnman niet met hen klaar „Tenslotte gebieden de geesten dat de Schildpadclan der berg-Cherokees dit dorp verlaat Op pijlschots afstand van de totem zal het volk een nieuw dorp bouwen en betrekken Als zoenoffer zal tenslotte dit oude dorp geofferd worden aan de gaest van het Vuur Aldus is beschikt Howgh!"

Een paar uur later al vond er een algebele uittocht van het dorp plaats

Intussen was een groep jonge mannen er reeds op uit getogen om op een pijlschots afstand van het ontruimde dorp, koortsachtig het opzetten van nieuwe hutten te beginnen Er was haast bij, want de winter stond voor de deur Intussen had Tim zijn eigen zorgen Hij dwaalde door het woud dat het Pee-Koo'heani-meer omzoomde, op zoek naar Martje

Wat er daarboven, in de sombere bergen bij het Dorp der Doden, is gebeurd weten wij niet Dat was helemaal een zaak van Hatha-wenok en zijn berg-Cherokees, en van de geesten die hun leven en gedachtenwereld beheersten In de namiddag van de daaropvolgende dag daalde de stoet weer uit de bergen af, En één ding viel meteen op vrijwel niemand krahde zich meer en hun huid zag er zo gezond en rood uit als van verse zalm Het grote wonder van de ge-

geschreven door TIM MARAN
illustratie: HANS KRESSE

Genezing was geschied! Een wonder? Och wat, ik zal het je meteen maar uitleggen dat gele poeder van dokter Salomonson was niets anders dan zwavel! En die zogenaamde Heilige Bronnen der Cherokees, hoog in het Rook- en Mistgebergte van noord-Tennessee waren vulkanische zwavelbronnen! En zwavel, beste vrienden en vriendinnen heeft een sterk genezende uitwerking op open wonden en huiduitslag Het maakte dan ook radicaal een einde aan de schurft waaronder de Indianen gebukt gingen .. Je ziet eind goed, al goed. De Cherokees trokken naar het nieuwe dorp, dat verderop aan de oever van het Pee-Koo'heani-meer werd opgetrokken Dat was natuurlijk nog lang niet klaar. Maar wat kwam daar diezelfde middag aangereden, in vol ornaat, onder trompetgeschal en met de hand opgeheven in het teken des vredes? Een vol regiment „Blauwjassen" — cavaleristen der bleekgezichten! Met voorop kolonel Coffee militair commandant van het Blackburst-district, die persoonlijk zijn excuses kwam aanbieden aan de Cherokees voor alle moeilijkheden en ongemak die veroorzaakt waren door de grote vergissing

Hoe was het intussen met de McKee's en Martje gesteld? Je moet weten, zodra het Indianengebied weer was „vrij gegeven" hadden Pa en Ma hun huifkar opgeladen en waren zij zo gauw mogelijk teruggereisd naar hun hoeve in de Naamloze Vallei Maar de oudste zoon, Martin, was met het regiment van kolonel Coffee meegetrokken naar de Cherokees om zijn broer Tim en Martje op te halen. Tot zijn verbazing trof hij ze daar geen van tweeën aan

Je weet wat er gebeurd was Martje was hard en huilend weggehold toen Tim haar de waarheid had gezegd — en daarna was Tim haar gaan zoeken Hij zocht echter tevergeefs en het was diep in de nacht voor hij weer opdaagde — uitgeput van vermoeienissen, honger en slaaptekort Zijn bericht verwekte een hele opschudding Het was of er, nu de ergste spanningen voorbij waren, niets belangrijkers ter wereld bestond dan het meisje dat vermist werd Voor dag en dauw kroelden de wouden van Indiaanse krijgers en soldaten, die allen naar haar speurden

Diezelfde dag ook begon de lucht plotseling en angstwekkend te betrekken De zon ging schuil achter een gemene gele damp, die zich snel over de aarde dichttrok Verschrikt zwegen de vogels, alle diarlijk leven leek verlamd en geen bladje bewoog aan de bomen Maar intussen Martje Als verdoofd liep zij door de heuvels Er was weinig overgebleven van haar gewone manier van doen, haar schreeuwerigheid, haar vechtlust Tim had gezegd dat tante McKee en oom Bubbel en eigenlijk iedereen naar haar verlangde dat ze van haar hielden en al zulke dingen maar, waar Martje eigenlijk nooit over had nagedacht Nu had ze een gevoel of haar hart huilde Zij was blindelings het Indiaanse dorp uit gehold, maar nu voerden haar voeten haar naar huis terug, naar de Naamloze Vallei Dat het een heel eind was, dat zij gemakkelijk kon verdwalen en ongewapend was tegenover de gevaren van de wildernis, daar dacht zij niet aan Zij liep voort als in een boze droom, tót de storm haar midden in haar afschuwelijke tocht overviel Plotseling en geweldig Een orkaan van bliksemschichten en rommelende donderslagen die hemel en aarde door elkaar schudden, ven wervelende windstoten die de homen zowat duhhelhogen, en dreunende slagregens Deze orkaan brak het laatste restje weerstand; hij velde het meisje en sloeg haar naer. En — en toen, in de baaierd van verschrikkingen die om haar heen woedde, is er iets merkwaardigs met Martje gebeurd Jullie weten dat zij de enige overlevende was van een pioniersfamilie die in net zuik een stormnacht het leven liet hij een ongeluk In een ravijn en dat de vreselijke schok haar de herinnering had doen verliezen — niéts wist zij meer van vroeger. En nu ten dode toe uitgeput, hijna gek van angst temidden van verblindende bliksemschichten en donderende onweersslagen, haast verpletterd door woedende windvlagen en slagregens keerde plots, als bij toverslag, die verloren herinnering tot Martje terug

Niemand weet wat er in die nacht met haar is geheurd en wat er door haar heen is gegaan Maar luisterzij is gevonden Door een Indiaen — dezelfde Eerste Bever die haar indertijd had gevangen genomen en hewusteloos geslagen, maar die nu even voorzichtig en liefderijk met haar omsprong als was het zijn eigen kind En door een hele stoet van blanke soldaten en Indiaanse krijgers is zij in triomf naar huis gebracht, naar de Naamloze Vallei, waar een overgelukkige Ma het arme wezentje in haar armen sloot Martje zelf wist van niets Zij was buiten bewustzijn en gloelde van koorts

En toen, na dagen van onweer en snel invallende koude kwam die wondermoole ochtend vol zonneschijn, dat Martje voor het eerst, na enkele hange dagen, koortsvrij en met heldere, verbaasde ogen ontwaakte De blokhut was stampvol, maar je kon een speld horen vallen Allen keken blij, ongelovig, dankbaar naar haar, en zij keek terug Toen kwam, als eerste, een potige, norse Indiaan naar voren Zwarte Havik, de oudste zoon van Flitsend Mes, sacham der berg-Cherokees, hij hield een prachtige, spikspilnternieuwe boog en gevulde pijlkoker in de hand en legde die voor haar op de dekens naer, hij trad een pas achterwaarts, stak de hand op en zei: „Het kleine Geelhaar is mijn zuster — hòwgh!" Vóór hij was uitgesproken kwam kolonel Coffee naar voren een dikke rode brombeer met een gezicht waar iedere soldaat voor heefde, maar zijn stem trilde vreemd toen hij zei: „Jij heet Martje he? Nou, ik en mijn soldaten willen jou ook wat cadeau doen zodra je weer op mag, kan je bij ons op het fort het mooiste paard uitzoeken en wij bevordaren jou tot ere-korporaal van ons regiment!"

En toen kwam de een na de ander naar voren Je zult het niet willen geloven Tom gaf haar zijn eigen jachtmes, Martin een stel prachtige, zelfgemaakte mocassins, Bubbel zijn mooiste brulkikker, Tim stapte, zwetend van verdriet maar met trots gezicht, naar voren in zijn uitgestrekte handen zijn eigen geweer „Hier, voor jou!"

Maar temidden van al die verrassingen zat Martje rechtop op bed, en ze zei niet „dankjewel" tegen deze of die — tegen niemand zei ze wat, ze nam alle geschenken zomaar aan, terwijl haar ogen op vreemde, strakke manier gevestigd waren op de hoek waar de klerenkist stond Daar stond Ma Ma, die zich geen raad wist omdat zij geen cadeau had voor dat wilde, jongensachtige meidje en die toch zo graag met bij de anderen wilde achterblijven, en die daarom om toch iets te doen de klerenkist had geopend en daar iets uit had gehaald, waar zij nu erg zielig mee in de handen stond het witte jurkje dat zij van haar eigen bruidsjapon had gemaakt . Toen werd opeens de stilte uiteen gereten door een hartverscheurende kreet' „Ma! Máá — lieve Máá . ." en het volgende ogenblik stortte Ma zich met een jubelkreet in de naar haar uitgestrekte, magere armpjes van het kind dat zij aan haar hart klemde met een gesmoord „Mekind dan toch! Liefje, liefje! Dochtertje ven Ma " — In een oogwenk was de but leeg en verlaten op Ma en Martje na Dia werden aan elkaar overgelaten terwijl de mannen, Indianen en blanken, elkaar verlegen naar buiten duwden (Bubbel niet, Bubbel moest aan zijn oren naar buiten getrokken worden)

En toen zij buiten waren, legde Flitsend Mes, de oude sachem der berg-Cherokees die el zóveel had gezien en meegemaakt in zijn leven, zijn hand op Pa's schouder en hij zei, met de andere hand een breed, allesomvattend gebaar makend over de Naamloze Vallei, die er te stralen lag in de vroege, koude zonneschijn van deze winterdag „Blanke broeder over deze vallei heeft de Oppergeest Manito als een zegening zijn hand opgeheven Vrede en liefde zijn de wetten die Manito als de schoonste bloemen in de tuin van het mensenhart zaait In deze vallei hebben zij een rijke vruchtbare grond gevondan Daarom zal de vallei voortaan bij het volk der Charokees de naam dragen van *Gelukkige Vallei*!"

En Pa die altijd doodverlagen werd wanneer er plechtig tegen hem werd gesproken en den eeh kleur kreeg als een boel, antwoordde ditmaal hartgrondig „Tja, hoofdman, dat vind ik nou precies de juiste naam!"

EINDE

VOLGENDE WEEK

begint ons nieuwe vervolgverhaal

De 5 op a von tuur

Velen van jullie zullen „De Vijf" lange tijd hebben gemist, maar ook zal voor velen van jullie deze ontmoeting met „De Vijf" een eerste kennismaking zijn. Hoe dan ook, hier zijn ze weer, onze Engelse vrienden, Julian, Dick, Annie, George en..... natuurlijk Timmy, de hond. En een avontuur dat ze gaan beleven! Geweldig! Het begint al met een fikse knokpartij met een zwervertje dat, net als George (dia eigenlijk Georgina heet), meer van een jongen heeft dan een meisje. Maar dat zelfde meisja zal een reuze fijne vriendin blijken als „De Vijf" goed in de knoei komen bij hun ontmaskaring van een stel misdadigers (want die doen natuurlijk óók mee).

De 5 op a von tuur

geschreven door Enid Blyton, is een verhaal om van te smullen!

ditjes en datjes van Donald Duck

Heb je die al?

Het is met de namen van onze plantjes soms wonderlijk gesteld Daar is bijvoorbeeld het Afrikaantje, dat van oorsprong niet uit Afrika, maar uit Mexico komt Iets dergelijks is ook het geval met de bloem die je op de hier afgebeelde postzegel ziet Wij gaven hem de naam Oostindische kers, maar Midden- en Zuid-Amerika zijn de

gebieden waar hij vandaan komt De naam zou dus beter Indiaanse kers kunnen luiden Tegenwoordig vind je de Oostindische kers in het wild vooral nog in het Andes-gebergte In Zuid-Amerika wordt de bloem veel bezocht door de vederlichte kolibrie, bij ons zijn het de bijen en de hommels die op de honing afkomen Deze zegel komt uit een serie van zes, uitgegeven in Oostenrijk in april 1964, toen er in Wenen een internationale tuintentoonstelling werd gehouden Op de andere postzegels van deze serie zie je de pioenroos, de elematis, de dahlie, de winde en de malve

Sprekende weegschaal

In Londen staat op een van de drukste punten van de stad een weegschaal die, als je erop gaat staan en een muntje in de gleuf doet, je geen kaartje met je gewicht erop verstrekt, maar, door middel van een welluidende stem je duidelijk hoorbaar drie keer achter elkaar laat weten hoeveel je weegt. Dit nieuwtje is geen succes geworden Al sedert maanden beeft men van deze weegschaal geen gebruik gemaakt Blijkbaar stelt niemand er prijs op dat in het openbaar gezegd wordt hoe zwaar hij (of zij!) weegt

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

Bocobana

Voor een portie van dit bijzonder lekkere toetje heb je nodig 3 lange vingers (dat zijn van die lange, smalle, brosse biskwietjes), een paar eetlepels dikke chocoladevla uit een blikje), drie schijfjes banaan en vier theelepels, met suiker atijf geslagen, slagroom (slagroom kun je ook kant en klaar bij de banketbakker kopen) Je legt twee lange vingers naast elkaar midden op een bordje en

de derde komt er in de langte bovenop De vla giet je over de lange vingers heen, zodat ze er geheel mee bedekt zijn Op het bovenste biskwietje schik je netjes de drie schijfjes banaan Op de vier hoeken van het stapeltje lange vingers komt een toefje slagroom, ongeveer de hoeveelheid die op één theelepeltje kan

Heksenkring

Hola, hola, tingeling,
Een paddestoelen in een kring,
Het heksje danst er vrolijk bij,
Hei hopsa bol! Wat is ze blij!

Vijf gaan er zondag in de pan,
Twee eet ze dadelijk op, hap, han,
Een geeft ze aan haar Koppie Krauw,
Want hij is 't vriendje van de vrouw

Een bakt ze met een uitje gaar,
Die geeft ze aan de tovenaar,
Wat doet ze met de laatste nu?
Dre wordt een heksenparaplu!

NELLY DONKER

TOM POES en de H-H-HANDSCHOENEN

GEEF ME DE HELE BUBS MAAR HIER!
HELA!
DAT IS ROOF!
ZOVEEL IS UW HELE HERBERG NIET WAARD!
!?!
HOEPEL OP!
BAF!
DIE WAARD IS GEEN HEER, ZEG NU ZELF, TOM POES!
HU IS EEN DIEF! EEN ROVER! WE MOETEN NAAR DE POLITIE GAAN!
KAN NIET! DE COMMISSARIS IS NOG HEEL BOOS OP ME.
PSSST!
PSST!
VLUG! VLUG! DE HANDSCHOENEN! DOE ZE AAN! HERSTEL DE SCHADE VLUG, EN VRAAG JE GELD TERUG!
DAT IS EEN IDEE!
LUISTER NIET NAAR DE PLAAGGEESTJES, HEER OLLIE. U KRIJGT ALLEEN MAAR MEER MOEILIJKHEDEN.
DIE KRIJGT DE WAARD, LET MAAR OP!

HA, WAT EEN GELD! DAAR ZOU IK TWEE HERBERGEN VOOR KUNNEN BOUWEN!

WAT?!
BONG
ZOU DAT DIE DIKKE WEER ZIJN? ALS HIJ HET WAAGT, ZIJN GELD TERUG TE VRAGEN, STAMP IK HEM DOOR DE GROND!
BONG!!

WAT MOET DAT?!
IK HERSTEL EVEN DE SCHADE, HEER WAARD.

KLAAR!
HOE HEB JE DAT ZO VLUG GEFIKST?!
HOE BESTAAT HET!

HOE DAT GING, DOET ER NIET TOE. DE SCHADE IS HERSTELD, DUS GEEF NU HET GELD TERUG.
TERUGGEVEN!

HAHAHA!
GELD TERUGGEVEN!.... DAT HEB IK NOG NOOIT GEDAAN! HAHA!

OPGEHOEPELD JULLIE!
OF JULLIE KRUGEN ONHERSTELBARE SCHADE!!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.133 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan ef te staan. 1964 Walt Disney Productions.